

ฉบับที่ 43/2561

เรื่อง รายงานนโยบายการเงิน ฉบับเดือนมิถุนายน 2561

นายจาตุรงค์ จันทังษ์ ผู้ช่วยผู้ว่าการ สายนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) แถลงรายงานนโยบายการเงิน ฉบับเดือนมิถุนายน 2561 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจของสาธารณชนเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินนโยบายการเงิน และการประเมินภาวะเศรษฐกิจของ กนง. สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

การดำเนินนโยบายการเงินในช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 2561

คณะกรรมการฯ ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่องและสูงกว่าที่ประเมินไว้เดิม โดยมีแรงขับเคลื่อนจากอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีทิศทางทยอยปรับสูงขึ้นกว่าที่ประเมินไว้เดิมเล็กน้อยและเข้าสู่กรอบเป้าหมายจากราคาน้ำมันที่เร่งตัวขึ้นตามราคาในตลาดโลกเป็นสำคัญ ส่วนแรงกดดันด้านอุปสงค์ปรับเพิ่มขึ้นบ้างแต่ยังอยู่ในระดับต่ำ ด้านเสถียรภาพระบบการเงินยังอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ยังคงติดตามความเสี่ยงในจุดต่างๆ ที่อาจสะสมความเปราะบางในระบบการเงินในอนาคต ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ได้ชี้แจงน้ำหนักปัจจัยต่างๆ อย่างรอบด้านในการกำหนดแนวทางการดำเนินนโยบายการเงินที่เหมาะสม โดยมีมติเป็นเอกฉันท์ (6 ต่อ 0 เสียง) ในการประชุมวันที่ 16 พฤษภาคม 2561 และมีมติ 5 ต่อ 1 เสียง ในวันที่ 20 มิถุนายน 2561 ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.50 ต่อปี เนื่องจากนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนอุปสงค์ภายในประเทศให้ขยายตัวได้เข้มแข็งต่อเนื่อง ซึ่งจะเอื้อให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปทยอยปรับสูงขึ้นและเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบเป้าหมายได้อย่างยั่งยืน โดยเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 1.50 ต่อปี ยังเป็นระดับที่ผ่อนคลายเป็นพอ อัตราดอกเบี้ยสินเชื่อกู้ยืมใหม่ (New Loan Rate: NLR) ยังอยู่ในระดับต่ำต่อเนื่อง และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลที่ปรับสูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมายังมีผลจำกัดต้นทุนการระดมทุนของภาคเอกชน ขณะที่กรรมการ 1 ท่านเห็นควรให้ขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 เป็นร้อยละ 1.75 ต่อปี ในการประชุมวันที่ 20 มิถุนายน 2561 เนื่องจากเห็นว่าการฟื้นตัวของเศรษฐกิจมีความชัดเจนเพียงพอ อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มเข้าสู่กรอบเป้าหมายตลอดช่วงประมาณการ และภาวะการเงินที่ผ่อนคลายเป็นอย่างมากต่อเนื่องเป็นเวลานานอาจส่งผลให้ประชาชนและภาคธุรกิจประเมินความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงภาวะการเงินในอนาคตต่ำกว่าที่ควร จึงเห็นควรให้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในครั้งนี้เพื่อเริ่มสร้างขีดความสามารถในการดำเนินนโยบายการเงิน (policy space) สำหรับรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

มองไปข้างหน้า คณะกรรมการฯ เห็นว่าหากเศรษฐกิจยังคงมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่องและอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มอยู่ในกรอบเป้าหมายได้ชัดเจนขึ้น ความจำเป็นที่จะต้องใช้นโยบายการเงินที่ผ่อนคลายเป็นมากในระดับปัจจุบันจะเริ่มลดลง และการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อสร้างขีดความสามารถในการดำเนินนโยบายการเงินในอนาคตจะมีความสำคัญมากขึ้น

การประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเพื่อประกอบการดำเนินนโยบายการเงิน

1. เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องภายใต้ภาวะการเงินที่ตึงตัวขึ้นและราคาน้ำมันที่ปรับสูงขึ้น เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลักมีแนวโน้มขยายตัวจากอุปสงค์ในประเทศ โดยสหรัฐฯ มีปัจจัยสนับสนุนจากพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดี ทั้งภาวะตลาดแรงงานที่ยังแข็งแกร่ง ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่อยู่ในเกณฑ์ดี รวมถึงแรงกระตุ้นทางการคลัง แม้จะได้รับผลกระทบจากมาตรการตอบโต้ทางการค้าบางส่วนจากจีน ขณะที่กลุ่มประเทศยูโรและญี่ปุ่นได้แรงสนับสนุนจากนโยบายการเงินที่ยังคงผ่อนคลาย แม้ว่าการบริโภคในไตรมาสที่ 1 จะลดลงชั่วคราวจากปัจจัยด้านสภาพอากาศที่หนาวผิดปกติ ส่วนเศรษฐกิจจีนขยายตัวต่อเนื่องแต่มีแนวโน้มชะลอตัวบ้างตามแผนการปฏิรูปเศรษฐกิจของทางการจีน โดยในเบื้องต้นประเมินว่ามาตรการกีดกันทางการค้าจากสหรัฐฯ จะส่งผลกระทบต่อส่งออกและภาวะเศรษฐกิจของจีนบ้าง ขณะที่ประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเอเชียขยายตัวดีกว่าที่คาดไว้จากอุปสงค์ภายในประเทศ รวมทั้งการส่งออกที่ขยายตัวได้ต่อเนื่องตามอุปสงค์และการค้าโลก คณะกรรมการฯ จึงปรับเพิ่มประมาณการเศรษฐกิจคู่ค้าในปี 2561 จากร้อยละ 3.7 เป็นร้อยละ 3.8 โดยปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตาม ได้แก่ การตอบโต้ทางการค้าที่รุนแรงขึ้นระหว่างสหรัฐฯ และประเทศเศรษฐกิจสำคัญ ซึ่งจะกระทบต่อปริมาณการค้า บรรยากาศการลงทุน และความผันผวนในตลาดการเงิน นอกจากนี้ ยังต้องติดตามความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ (geopolitical risks) ที่มีความไม่แน่นอนและอาจรุนแรงขึ้นจนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและตลาดการเงินได้

ธนาคารกลางส่วนใหญ่ยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย ขณะที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ และธนาคารกลางในภูมิภาคบางแห่งปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เช่น ธนาคารกลางฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อดูแลอัตราเงินเฟ้อและความผันผวนในตลาดการเงิน นอกจากนี้ เริ่มเห็นสัญญาณการปรับเปลี่ยนทิศทางนโยบายการเงินของประเทศอื่นในภูมิภาค สอดคล้องกับเศรษฐกิจที่ขยายตัวดีและอัตราเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มเข้าใกล้เป้าหมาย ซึ่งเอื้อต่อการปรับนโยบายการเงินเข้าสู่ภาวะปกติในระยะต่อไป

ตลาดการเงินโลกมีความผันผวน โดยเงินทุนไหลออกจากกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ เนื่องจากนักลงทุนต่างชาติลดการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยง จากอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ระยะ 10 ปีที่ปรับขึ้นมาสูงสุดในรอบ 4 ปี แนวโน้มการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ Fed โดยรวมในปีซึ่งเพิ่มขึ้นจาก 3 ครั้ง เป็น 4 ครั้ง และการตอบโต้ทางการค้าที่รุนแรงขึ้นระหว่างสหรัฐฯ และประเทศเศรษฐกิจสำคัญ ความเสี่ยงของกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่จึงปรับสูงขึ้นโดยเฉพาะประเทศที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจอ่อนแอ เช่น อาร์เจนตินา และตุรกี

2. ภาวะการเงินและเสถียรภาพระบบการเงินไทย

ภาวะการเงินไทยยังคงผ่อนคลาย โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยระยะสั้นปรับเพิ่มมาใกล้เคียงอัตราดอกเบี้ยนโยบายมากขึ้น เนื่องจากอุปทานพันธบัตรสูงขึ้นและอุปสงค์ของนักลงทุนต่างชาติลดลง ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยระยะกลางและยาวปรับเพิ่มขึ้นจากปัจจัยต่างประเทศเป็นสำคัญ ประกอบกับตัวเลขเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อไทยออกมาดีกว่าที่ตลาดคาด ด้านอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อปล่อยใหม่ยังทรงตัวในระดับต่ำ สินเชื่อภาคเอกชนขยายตัวได้ทั้งสินเชื่อภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน รวมทั้งธุรกิจระดมทุนผ่านตราสารหนี้และตราสารทุนอย่างต่อเนื่อง สำหรับเงินบาทอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับสินโตรามาสก่อนสอดคล้องกับสกุลเงินภูมิภาค ตามเงินดอลลาร์ สรอ. ที่กลับมาแข็งค่า ประกอบกับปัจจัยทางฤดูกาลในไตรมาสที่ 2 จากการส่งเงินปันผลกลับประเทศของบริษัทและนักลงทุนต่างชาติที่อยู่ในไทย สำหรับดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) ปรับแข็งค่าขึ้นบ้าง เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อของไทยเริ่มปรับสูงขึ้นเร็วกว่าประเทศคู่ค้าคู่แข่ง

เสถียรภาพระบบการเงินอยู่ในเกณฑ์ดี แต่มีความเปราะบางในบางจุดที่ต้องติดตาม ได้แก่ (1) พฤติกรรมแสวงหาผลตอบแทนที่สูงขึ้น (search for yield) มีต่อเนื่องจากภาวะอัตราดอกเบี้ยต่ำเป็นเวลานาน ซึ่งอาจทำให้ภาคเอกชนประเมินความเสี่ยงต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (underpricing of risks) เพิ่มขึ้น เช่น กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศยังกระจุกตัวในบางประเทศ และสหกรณ์ออมทรัพย์ที่ยังมีสินทรัพย์และเงินรับฝากขยายตัวสูง แม้ชะลอลงบ้างหลังจากมีการปรับปรุงหลักเกณฑ์เพื่อยกระดับการกำกับดูแลให้เหมาะสมมากขึ้น (2) ความผันผวนของเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศและตลาดการเงินโลก อาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนการกู้ยืมผ่านตลาดพันธบัตร (yield snapback) และการต่ออายุเงินกู้ยืม (roll-over) ของภาคธุรกิจที่ระดมทุนผ่านการออกตราสารหนี้ระยะสั้น (3) คุณภาพสินเชื่อที่โดยรวมทรงตัว แต่ด้อยลงในบางกลุ่มครัวเรือนและภาคธุรกิจ โดยเฉพาะครัวเรือนที่มีภาระหนี้สูงและ SMEs ที่มีขนาดเล็กและมีฐานะทางการเงินอ่อนแอ และ (4) ภาวะอุปทานอสังหาริมทรัพย์คงค้างในบางระดับราคาและบางพื้นที่ โดยเฉพาะอาคารชุดระดับราคาต่ำกว่า 3 ล้านบาทที่ยังมีอุปทานคงค้างในระดับสูงและใช้ระยะเวลาในการขายหมดค่อนข้างนาน

3. แนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อของไทย

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 4.4 และ 4.2 ในปี 2561 และ 2562 ตามลำดับ สูงกว่าที่ประเมินไว้ในรายงานนโยบายการเงิน ฉบับก่อนที่ร้อยละ 4.1 ทั้งสองปี โดยเป็นผลจากการส่งออกสินค้า และการท่องเที่ยวที่ขยายตัวดีต่อเนื่องตามปริมาณการค้าโลกและเศรษฐกิจคู่ค้า รวมทั้งการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวดีกว่าที่ประเมินไว้

การส่งออกสินค้าขยายตัวต่อเนื่องในหลายหมวดสินค้าและในเกือบทุกตลาดส่งออก มูลค่าการส่งออกสินค้าในปี 2561 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 9.0 เพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิมที่ร้อยละ 7.0 โดยขยายตัวทั้งในด้านราคาและปริมาณ ด้านราคาสินค้าส่งออกมีแนวโน้มสูงขึ้นตามราคาน้ำมันดิบ โดยเฉพาะสินค้าโภคภัณฑ์ และสินค้าที่เกี่ยวข้องกับน้ำมัน ด้านปริมาณการส่งออกขยายตัวต่อเนื่องในหลายหมวดสินค้า โดยเฉพาะอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนยานยนต์ และเกษตรแปรรูป สอดคล้องกับทิศทางการเติบโตของปริมาณการค้าโลกและเศรษฐกิจคู่ค้า ด้านมูลค่าการนำเข้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามความต้องการวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง รวมถึงสินค้าทุนและเครื่องจักรจากการลงทุนภาคเอกชนที่มีสัญญาณปรับดีขึ้น รวมทั้งราคาน้ำมันที่ปรับสูงขึ้น ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ประเมินว่าการตอบโต้ทางการค้าที่รุนแรงขึ้นระหว่างสหรัฐฯ และประเทศเศรษฐกิจสำคัญซึ่งกดดันบรรยากาศการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศจะมีผลกระทบต่อส่งออกของไทยได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงต้องติดตามและประเมินผลกระทบในเรื่องนี้อย่างใกล้ชิดต่อไป

การส่งออกบริการในปี 2561 มีแนวโน้มขยายตัวสูงกว่าที่ประเมินไว้เล็กน้อยจากจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2561 ปรับเป็น 38.3 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากที่คาดไว้เดิมที่ 37.6 ล้านคน เนื่องจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของจำนวนนักท่องเที่ยวจีนทั้งประเภทกรุ๊ปทัวร์และประเภท FIT (free and independent traveler) ที่มีกำลังซื้อสูง อีกส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเปิดเส้นทางบินตรงใหม่จากเมืองรองของจีนมายังไทยมากขึ้น รวมถึงการบริหารจัดการของสายการบินและสนามบินในช่วงที่ผ่านมาเพื่อบรรเทาขีดจำกัดของท่าอากาศยานหลักในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การเพิ่มเที่ยวบินพิเศษในช่วงที่การจราจรทางอากาศไม่หนาแน่น (off-peak) และการใช้ท่าอากาศยานภูมิภาคมากขึ้น

การบริโภคภาคเอกชนในระยะข้างหน้ามีแนวโน้มขยายตัวชัดเจนขึ้น โดยแรงขับเคลื่อนหลักมาจากครัวเรือนนอกภาคเกษตรโดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้ปานกลางถึงสูงที่รายได้ขยายตัวดีต่อเนื่อง ขณะที่รายได้ครัวเรือนในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยเริ่มมีสัญญาณปรับดีขึ้นบ้างตามการจ้างงานที่ปรับตัวดีขึ้นโดยเฉพาะภาคก่อสร้างและภาคบริการ สำหรับรายได้เกษตรกรขยายตัวจากด้านผลผลิต แต่ราคาสินค้าเกษตรบางชนิดที่อยู่ในระดับต่ำยังเป็นปัจจัยถ่วงที่สำคัญ ทั้งนี้ คาดว่านโยบายของภาครัฐ เช่น โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐระยะที่ 2 โครงการ

ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน และโครงการปฏิรูปการเกษตร จะช่วยสนับสนุนกำลังซื้อในระยะต่อไป อย่างไรก็ตาม หนี้ครัวเรือนที่ยังอยู่ในระดับสูงส่งผลให้ครัวเรือนจำเป็นต้องนำรายได้ส่วนหนึ่งไปชำระหนี้ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในตลาดแรงงานที่ยังคงอยู่ จะเป็นปัจจัยฉุดรั้งให้การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวได้ไม่สูงมาก

การใช้จ่ายภาครัฐมีส่วนช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจต่อเนื่อง โดยโครงการลงทุนบางส่วนเลื่อนไปลงทุนในปี 2562 การอุปโภคภาครัฐยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เม็ดเงินการอุปโภคภาครัฐปรับลดลงจากเดิมเพราะมีการปรับสัดส่วนกรอบงบประมาณปี 2562 ให้เป็นงบลงทุนมากกว่าที่เคยประเมินไว้ แม้จะมีเม็ดเงินเพิ่มขึ้นบ้างจากงบเพิ่มเติมปี 2561 ที่การอุปโภคภาครัฐมากขึ้นแต่ไม่สามารถชดเชยการปรับสัดส่วนกรอบงบประมาณได้ สำหรับการลงทุนภาครัฐ ในปี 2561 ปรับลดลงตามการเลื่อนการลงทุนของรัฐวิสาหกิจบางแห่งเนื่องจากติดปัญหาการเข้าพื้นที่และปัญหาการก่อสร้าง อย่างไรก็ตาม การลงทุนภาครัฐในปี 2562 ปรับเพิ่มขึ้นจาก (1) การปรับสัดส่วนกรอบงบประมาณปี 2562 ให้เป็นงบลงทุนมากกว่าที่เคยประเมินไว้ (2) เม็ดเงินของโครงการลงทุนที่เลื่อนมาจากปี 2561 และ (3) แผนการเบิกจ่ายโครงการรถไฟทางคู่ที่มีความชัดเจนมากขึ้น

การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวดีกว่าที่ประเมินไว้ ตามการขยายตัวของการส่งออกสินค้าและการบริโภคภาคเอกชน สะท้อนจาก (1) อัตราการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นในหลายอุตสาหกรรม อาทิ ยานยนต์ อาหารและเครื่องดื่ม (2) ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนและเครื่องจักรที่เพิ่มมากขึ้น (3) ความต้องการสินเชื่อภาคธุรกิจที่สูงขึ้น (4) แผนการลงทุนของบริษัทขนาดใหญ่ที่ชัดเจนมากขึ้น (5) มาตรการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยของภาครัฐ เช่น โครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนและโครงการปฏิรูปการเกษตร และ (6) มูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง กอปรกับโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ โครงการ EEC (Eastern Economic Corridor) และโครงการ PPP (public-private partnership) ที่มีความชัดเจนมากขึ้นซึ่งจะช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับภาคธุรกิจและส่งเสริมบรรยากาศการลงทุน และอาจช่วยดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น ทั้งนี้ ยังต้องติดตามความคืบหน้าของโครงการลงทุนต่างๆ ในระยะต่อไป

อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้นกว่าที่เคยประเมินไว้ จากราคาในหมวดพลังงานที่ปรับสูงขึ้นตามราคาน้ำมันดิบโลก อย่างไรก็ตาม มาตรการควบคุมราคาหมวดพลังงานของภาครัฐมีส่วนช่วยให้ต้นทุนค่าขนส่งและต้นทุนอาหารสำเร็จรูปปรับสูงขึ้นไม่มากนัก ด้านราคาหมวดอาหารสดมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราต่ำ ตามแนวโน้มผลผลิตเนื้อสัตว์ ผักและผลไม้ ที่มีมากกว่าที่เคยประเมินไว้ สำหรับแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปสงค์ปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากผลดีของการขยายตัวทางเศรษฐกิจยังกระจายตัวไม่ทั่วถึงและการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายของภาคธุรกิจ รวมถึงปัจจัยเชิงโครงสร้างที่กดดันการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อ เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีทางการผลิต การแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการที่สูงขึ้น คณะกรรมการฯ เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบของปัจจัยดังกล่าวต่อพลวัตเงินเฟ้อ เนื่องจากมีนัยต่อการกำหนดเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อในอนาคต โดยรวมคณะกรรมการฯ จึงประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2561 และ 2562 ที่ร้อยละ 1.1 และ 1.2 ตามลำดับ และประมาณการอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปี 2561 และ 2562 ที่ร้อยละ 0.7 และ 0.9 ตามลำดับ

ประมาณการเศรษฐกิจมีความเสี่ยงด้านต่ำมากกว่าที่เคยประเมินไว้ ความเสี่ยงที่เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวต่ำกว่ากรณีฐานเพิ่มขึ้น ตามความเสี่ยงจากปัจจัยต่างประเทศเป็นสำคัญ ได้แก่ (1) นโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ และการตอบโต้จากประเทศเศรษฐกิจสำคัญ รวมถึงการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นจากการตลาดใหม่ของประเทศที่ได้รับผลกระทบ (trade diversion) ซึ่งอาจมีผลต่อการส่งออกของไทยและบรรยากาศการลงทุนของภาคเอกชนมากกว่าที่ประเมินไว้ (2) การขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าที่ต่ำกว่าคาดในกรณีที่เกิดความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์รุนแรงขึ้น นอกจากนี้ ยังมีความเสี่ยงจากปัจจัยภายในประเทศอยู่บ้าง ได้แก่ (1) การบริโภคภาคเอกชนอาจขยายตัวต่ำกว่าที่ประเมินไว้จากกำลังซื้อภายในประเทศที่ยังไม่กระจายตัวเต็มที่

และ (2) ผลจากการบังคับใช้ พ.ร.บ. การจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 ที่อาจทำให้บางหน่วยงานภาครัฐเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้ากว่าคาด ทั้งนี้ ความเป็นไปได้ที่เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวมากกว่าที่ประเมินไว้ยังมีอยู่ตาม (1) เศรษฐกิจคู่ค้าที่อาจขยายตัวดีกว่าที่ประเมินไว้จากการปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และเศรษฐกิจจีนที่อาจชะลอตัวช้ากว่าที่คาดหากทางการเงินใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติม และ (2) การใช้จ่ายในประเทศที่อาจมีมากกว่าคาด ทั้งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและการร่วมลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชน (PPP) รวมทั้งมาตรการภาครัฐที่ช่วยสนับสนุนการใช้จ่ายภาคเอกชนสำหรับประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมีความเสี่ยงโน้มไปด้านต่ำมากกว่าที่เคยประเมินไว้ สอดคล้องกับความเสี่ยงของประมาณการเศรษฐกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

4 กรกฎาคม 2561

ข้อมูลเพิ่มเติม: ส่วนกลยุทธ์นโยบายการเงิน

โทร. 0 2283 6186, 0 2356 7872

E-mail: MPD-MonetaryPolicyAnalysisDivision@bot.or.th